

Född av Anden

"Jag säger er sanningen: Om ni inte föds på nytt, kan ni inte se Guds rike." Johannes 3:3

Vår titel "Född av Anden" och uttrycket "född på nytt", som förekommer i vår inledningsvers, har länge använts av kristna för att beskriva det nuvarande tillståndet för dem som har tagit emot Jesus Kristus som sin personlige Frälsare. Många tror också att de som utåt sett gör detta påstående är garanterade en himmelsk belöning när de dör, med liten eller ingen möjlighet att misslyckas, oavsett hur deras liv ser ut just nu. Så kritiskt viktiga som sådana påståenden borde vara, är det förvånande att relativt få kristna försöker förstå alla andra detaljer om vad det innebär att vara "född av Anden" eller "född på nytt".

Orden i vår text riktades av Jesus till Nikodemus, en farisé som kom till Mästaren på natten i syfte att lära sig mer om honom och hans lära. (Joh 3:1,2) Jesu ord som svar till Nikodemus riktar uppmärksamheten på ett viktigt inslag i Guds plan, som förverkligas genom Guds heliga ande, eller kraft. Detta drag i det gudomliga arrangemanget är att de som ska leva och

regera med Kristus i hans Faders rike, som ska välsigna alla jordens familjer, först måste "födas på nytt" till ett nytt liv. Jesus använde vindens osynliga kraft som en illustration av en av egenskaperna hos det nya livet: "Så är det med var och en som är född av Anden." vers 8

Nikodemus förstod inte vad Jesus menade med att vara född av Anden. Han frågade: "Hur kan en människa födas när hon är gammal? Kan hon för andra gången gå in i sin moders sköte och födas?" (vers 4). Jesus förklarade: "Det som är fött av kött är kött, och det som är fött av ande är ande." (vers 6) Det är tveksamt om Nikodemus förstod den här förklaringen. Den förmedlar emellertid det faktum att tanken på födelse i samband med det nya liv som Jesus talar om endast används i symbolisk mening. Det handlar inte, som Nikodemus antydde, om att komma in i moderlivet igen för att bokstavligen födas en andra gång.

Här, som så ofta i Bibeln, används ett talesätt för att hjälpa oss att förstå en stor sanning. Ordet född, eller födelse, väcker omedelbart tanken på ett nytt liv i våra sinnen. Jesus säger att genom den helige Andes kraft skulle några få uppleva en ny födelse, vilket helt enkelt betyder att de skulle få ett nytt liv. Detta skulle vara ett liv som är så olikt det som "föds

av köttet" att de som föds in i det kommer att vara både osynliga och mäktiga. Eftersom dessa är födda av den Helige Ande, eller Guds kraft, blir de Guds andliga barn. 1 Johannesbrevet 3:2

Även om Andens födelse inte innebär att man bokstavligen måste gå in i en moders livmoder för att födas på nytt, är metaforen mycket detaljerad hos de olika författarna till Nya testamentet, när de hänvisar till denna aspekt av den Helige Andes verk i hjärtat och livet hos Herrens invigda troende. Tyvärr misslyckas vissa bibelöversättningar i de flesta fall med att tydligt återge vad författarna hade i åtanke. Detta har lett till den felaktiga uppfattningen att man kan födas av Anden medan man fortfarande är i köttet. Ur detta misstag har uttrycket "pånyttfödda kristna" uppstått.

På det grekiska språk som talades under Nya testamentets tid finns det bara ett ord för att beskriva både begettal och födelse. Det ordet är "gennao". När det används av Jesus och apostlarna måste man därför utifrån sammanhanget avgöra om det är avlandet eller födelsen som avses eller, i vissa fall, om det är hela processen med att skapa ett nytt liv som avses.

Det är det grekiska ordet "gennao" som används i Matteus 1:1-16 där Jesu släktforskning återges. "Abraham avlade Isak, och Isak avlade Jakob, och Jakob avlade Judas och hans bröder", står det i berättelsen. Ordet "avlade" används i denna berättelse trettionio gånger, och i samtliga fall är det korrekt översatt med avlade. Uppenbarligen är begat i detta fall den korrekta översättningen. Hur konstigt skulle det inte låta och hur osant skulle det inte vara att säga att "Abraham födde Isak"! Detta exempel från Bibeln pekar på det faktum att i människans naturliga värld är det mannen som avlar och kvinnan som föder. Båda är nödvändiga för att ett nytt liv skall kunna börja.

I ett annat exempel används det grekiska ordet "gennao" två gånger och översätts både med "född" och "avlad" i samma vers. Texten lyder: "Vi vet att var och en som är född av Gud inte syndar; men den som är född av Gud bevarar sig själv, och den onde rör honom inte." (1 Joh 5:18) För att vara konsekventa borde översättarna ha använt ordet "avlad" i båda fallen. Det enda uppenbara skälet till att inte göra det verkar ha varit en önskan att göra fraseologin i översättningen mindre repetitiv.

Född nu-Född i uppståndelsen

Om vi betraktar den fulla innebörden av födelsemetaforen måste vi dra slutsatsen att för att födas måste man först bli avlad. Med andra ord, när ett nytt liv skall födas måste det först ske en förlossning, sedan en period av dräktighet under vilken embryot får näring och utvecklas, och på så sätt förbereds för födelse vid rätt tidpunkt. Så presenteras den Helige Andes tvåfaldiga verk för oss i skrifterna. När Jesus sade till Nikodemus: "Du måste födas på nytt", talade han om den Helige Andes fullbordade arbete med att ge ett nytt och högre liv i uppståndelsen till dem som helt och hållet skulle ägna sig åt att göra Guds vilja. I den korta lektionen för Nikodemus gick Jesus inte in i detalj för att visa att innan någon föds av Anden måste de först vara födda av Anden. Men på andra ställen i Nya testamentet finns dessa detaljer tydligt beskrivna.

Vi läser: "Av sin [den himmelske Faderns] egen vilja avlade han oss med sanningens ord, för att vi skulle vara ett slags förstlingsfrukter till hans skapade varelser." (Jakob 1:18) Det här är en viktig text, för den visar inte bara att avlandet sker - inte kroppsligt - utan i en kristens hjärta och sinne, utan också att det sker genom Guds vilja "med sanningens ord". I 1

Petrusbrevet 1:23 får vi samma information. Här läser vi: "Vi föds ["gennao"] på nytt, inte av förgänglig säd utan av oförgänglig, genom Guds ord, som lever och förblir i evighet." Här borde "gennao" mer korrekt översättas med "avlad".

Hur tydligt framhäver inte detta tanken på avlandet, eftersom Petrus hänvisar till "säden". I den naturliga fortplantningsprocessen är det avlandet som åstadkoms genom säden, inte födelsen. Därför hänvisar aposteln här till det nya livets början, eller avlandet, inte till dess fullbordan i födelsen. Fröet till födelsen, säger han, är "Guds ord".

Vi har lärt oss att varje Guds ord i skrifterna är inspirerat av Anden. Gamla testamentets profetior skrevs av gamla heliga män som var "inspirerade av den Helige Ande". (2 Petrus 1:21) All Jesu undervisning är ett direkt resultat av att den helige Ande upplyste hans sinne och hjärta. Detsamma gäller för de apostoliska skrifterna. När Jesus talade om den helige Andes ankomst beskrev han den som "sanningens ande". (Joh 15:26; 16:13) Det är alltså uppenbart att om man blir avlad av sanningens ord innebär det att man blir avlad av den helige Ande.

Detta är ett viktigt faktum, och om vi förstår det tydligt kommer det att hjälpa oss att skydda oss mot den

uppfattning som många kristna har, nämligen att den helige Ande träder direkt in i de troendes liv, renar dem från all synd och gör det omöjligt för dem att någonsin falla ur nåden. Det är denna felaktiga uppfattning som leder till det felaktiga påståendet: "En gång i nåden, alltid i nåden."

Jakob och Petrus ger oss den sanna tanken. Det är att genom sanningens ord sker början på ett nytt liv i den troendes sinne och hjärta. Skulle inte detta betyda att alla som läser Guds ord blir avlade av den Helige Ande? Nej, inte alls. Låt oss fundera vidare på metaforen. Alla förutsättningar måste vara de rätta för att fröet skall kunna tas emot, för att avlandet skall kunna äga rum. Så är det också när det gäller Andens avlande. Många läser Guds ord, men deras sinnen och hjärtan är inte mottagliga för dess livgivande sanningar; och även om de kan få lite tröst från dess sidor och lite instruktioner som hjälper dem att vägleda dem i deras dagliga uppgifter, blir de inte födda till ett nytt liv.

Fullständig kapitulation

Fullständig överlåtelse till den gudomliga viljan och till de heliga impulserna i Guds Ord är det villkor som krävs för att man verkligen skall vara beredd att ta

emot den Helige Andes avlande kraft genom Sanningens Ord. Guds del i detta underbara arrangemang, varigenom några få skall uppnå odödligt liv på det gudomliga planet, var tillförseln av hans Andeinspirerade Ord - fröet, så att säga. Denna aspekt av Guds plan fullbordas genom hans tankars makt över den troendes tankar. Även om Skaparen har obegränsad makt till sitt förfogande, kommer han inte att invadera en annans sinne och börja utveckla ett nytt sinne utan att den berörda personen är villig att ta emot det.

Här återspeglas en av de mest underbara egenskaperna hos vår himmelske Fader. När Guds Ande rörde sig över vattenytan i samband med den ursprungliga skapelsen och förberedelsen av jorden för mänsklig bosättning, var det ett godtyckligt utövande av hans makt, men så är inte fallet vid avlandet av dem som skall leva och regera med Kristus. Han utövade sin makt att fylla sitt ord med sina tankar som uttrycker hans vilja beträffande dessa, och försäkrar dem om att all nödvändig vägledning och hjälp kommer att ges dem för att de skall kunna känna och göra hans vilja. Sedan har han väntat på att den individ, som hans försyn har fört i kontakt med hans ord, frivilligt skall bestämma sig för om de helt och hållet och fullständigt skall ge efter för

hans vilja, så som den Helige Ande har uttryckt den genom hans ord.

I sitt dyrbara ord har Gud låtit nedteckna många underbara löften om "härlighet och ära och odödlighet". (Romarbrevet 2:7) Han har uppenbarat att vi genom dessa "ytterst stora och dyrbara löften" kan bli "delaktiga av den gudomliga naturen". (2 Petrus 1:4) Den helige Ande inspirerade Jesus att säga: "Jag går för att bereda en plats åt er. ... Jag skall komma igen och ta emot er till mig, så att där jag är, där skall också ni vara." Johannes 14:2,3

När vi studerar Guds ord uppmärksammas vi på dessa löften och inser hur underbara de är. Vi gläder oss också åt den härliga försörjning som Gud har gjort för mänskligheten, och som Petrus beskriver som "återställelse" eller återställande av livet på jorden. Vi är glada över insikten att alla Guds heliga profeter sedan världens begynnelse har förutsagt "tider då allt återställs", och vi ser fram emot att dessa jordiska löften ska uppfyllas. Apostlagärningarna 3:20,21

Men för att nå fram till Bibelns himmelska löften krävs överlåtelse och uppoffring. Vägen som leder till en himmelsk andlig födelse är "smal", svår. (Matteus

7:14) Jesus sade: "Om någon vill komma efter mig [vara min lärjunge], då skall han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig." (Matteus 16:24) Vi minns också Paulus uppmaning att framställa våra kroppar som ett "levande offer". (Rom 12:1) Dessa villkor för den himmelska kallelsen verkar till en början svåra, men de löften som är knutna till dem, om vi är trogna, är att leva och regera med Kristus och med honom välsigna alla familjer på jorden. Uppenbarelseboken 20:4,6; Första Moseboken 12:3; 22:18; Galaterbrevet 3:8

För dem som strävar efter att bli en del av Guds gudomliga familj i himlen och att välsigna resten av mänskligheten i hans kommande rike, fortsätter Guds stora plan som den uppenbaras i hans ord att öka deras uppskattning av dess gudomliga arkitekt. Hans kärlek genom att ge sin Son till att vara hela världens Frälsare och Återlösare framkallar hos dem en ständigt ökande kärlek till honom. (Joh. 3:16,17) Kristi kärlek, som består i att han lider och dör för mänsklighetens skull, når allt djupare in i deras hjärtan. Om vi finner sådana ädla tankar i våra hjärtan och låter oss ledas av dem, kommer vi att dra slutsatsen, precis som Paulus gjorde, att vi "inte längre skall leva för [oss själva]" utan för Jesus och för den kärleksfulle himmelske Fadern som sände

honom för att bli världens Frälsare. 2 Korintierbrevet 5:14,15

När vi har hörsammat Guds inbjudan att överlämna oss till honom och låta oss ledas av hans Andeinspirerade Ord, vet vi att Skriftens löften till dem som uppfyller detta villkor gäller oss. De inspirerande löfena om ett himmelskt hem och om den gudomliga naturen blir nu ett livgivande inflytande i våra liv, istället för att som tidigare vara något som ligger utanför oss och bara ses som ett intressant inslag i Guds plan. Genom överlåtelsen till Gud börjar fröet genast att ge upphov till hopp om ett nytt liv. Vi blir avlade av Gud genom "sanningens ord". Jakob 1:18

Mirakel av det nya livet

På samma sätt som bara Gud kan skapa ett träd, är allt liv ett mirakel som våra begränsade sinnen inte kan förstå. Vi bevittnar miraklet med ett nyfött barn och vi inser instinktivt att föräldrarna faktiskt inte gav liv åt det barnet. De uppfyllde helt enkelt de villkor som Gud utformade för tusentals år sedan och som innebar att jorden så småningom skulle fyllas med hans mänskliga varelser. (Första Moseboken 1:28). På en mycket högre nivå gäller detta också för dem

som blir avlade av Gud genom sanningens ord. Det är ett av Guds största mirakel, som vi har den välsignade förmånen att få medverka till.

Vissa mirakel sker nästan ögonblickligen, andra under en längre tidsperiod. När Jesus ropade till Martas och Marias döde bror: "Lasaros, kom ut", och den döde "kom ut", var det ett mirakel som utfördes på kort tid. (Joh. 11:43,44) Skapelsens mirakel, som visas i hela universum, krävde emellertid långa tidsepoker för att kunna utföras. Miraklet med Andens begynnelse och födelse är också utspritt över en lång tidsperiod.

Tänk på den tid som gick åt för att förbereda det frö som skulle födas - det vill säga Guds ord. Guds Ande vägledde på ett mirakulöst sätt skrivandet av Bibeln. Tusentals år gick åt för att på detta sätt nedteckna Guds tankar på ett sätt som gjorde att de kunde nå människans sinne och hjärta, begrundas och accepteras eller förkastas enligt läsarens eget val. Gud kunde direkt fylla en människas sinne med sina tankar, men hur skulle någon kunna veta att de kom från Gud? Dessutom skulle det vara mycket obehagligt för en människa att upptäcka att hennes sinne fylldes med påtvingade idéer, precis som en robot skulle göra. Hur kloka är inte Guds vägar! Guds mirakelverkande kraft är verksam när det gäller att

forma omständigheterna i ens liv som en förberedelse för att komma in i den avlade sädens sinne, men var och en måste acceptera och handla utifrån dessa saker frivilligt.

Det är först när vi inser att vi behöver gudomlig hjälp som vi på allvar kommer att ta Guds ord i beaktande. Vår himmelske Fader, i sin oändliga visdom och i sin kärleks ömhet, vet exakt vilka slags upplevelser som mest effektivt kommer att beröra hjärtat hos dem som han vill kalla, så att den kallade kan ge akt på hans ord. Detta arbete med att förbereda för Andens födelse är mirakulöst, precis som förberedelsen av fröet för födelsen skedde genom Guds Ande. Varje aspekt av Guds del i denna del av hans plan var, och är, mirakulös, precis som varje nyfött barns födelse utgör ett mirakel.

För dem som har gjorts mottagliga genom omständigheter i livet som har styrts av Gud för detta ändamål och som har studerat hans ord och frivilligt överlämnat sina liv helt till den gudomliga viljan som den uttrycks däri, är andeaveln en visshet. Alla som på detta sätt behandlas av Gud kan göra anspråk på löftena om härlighet, ära och odödlighet, i visshet om att de, om de fortsätter att vara Herren trogna,

kommer att få "livets krona". Uppenbarelseboken 2:10

I enlighet med bilden av avelse och födelse avslöjar skrifterna att när embryot till nytt liv utvecklas, sker detta också genom Guds Ande genom hans Ord. Våra nya andliga sinnen livnär sig på Guds löften. Om den andliga tillväxten är till behag för Gud, måste den vara i överensstämmelse med den gudomliga avbilden. På så sätt främjar Guds Ande tillväxten av de kristna frukterna fred, glädje, tålamod och kärlek. (Galaterbrevet 5:22,23; 2 Petrusbrevet 1:5-7) Paulus ger oss en vacker beskrivning av den helige Andes arbete när han säger: "Förnyas i ert sinne, ... ikläd er det nya jaget, som efter Guds avbild har skapats i rättfärdighet och sanningens helighet." Efesierbrevet 4:23,24

När det nya livet har utvecklats så långt att det är redo att födas, går våra förgängliga kroppar in i döden, och det nya livets födelse fullbordas genom uppståndelsen. (1 Korintierbrevet 15:53,54) Här utövas Guds ande, eller kraft, ytterligare. Paulus talar om denna mäktiga kraft som användes för att uppväcka Jesus från de döda eller, för att använda den symbol vi diskuterar, för att åstadkomma hans andliga födelse. Han talar om "den otroliga storheten i Guds kraft för oss som tror på honom. Det är

samma mäktiga kraft som uppväckte Kristus från de döda och satte honom på hedersplatsen vid Guds högra sida i himmelriket." Efesierbrevet 1:19,20

När Jesus talade med Nikodemus använde han vinden för att illustrera några av de egenskaper som kännetecknar dem som är födda av Anden i uppståndelsen. (Joh 3:8) Vinden är både osynlig och kraftfull. Så kommer det att vara med alla dem som först har blivit födda av Anden genom Sanningens Ord och som genom att äta av Ordet fortsätter att utvecklas tills de är redo att bli "delaktiga i de heligas arv". (Kolosserna 1:12) Gudomlig kraft kommer att upphöja dessa till himmelskt liv. De kommer att få celestiala eller himmelska kroppar - oförgängliga och odödliga. 1 Korintierbrevet 15:40-44,53-58

Inte alla av den adamiska rasen som kommer att återlösas genom Kristi blod kommer på så sätt att födas på nytt som himmelska varelser. Jesus sade inte till Nikodemus att man måste födas på nytt för att kunna leva på nytt. Vad han sade var att man måste födas på nytt för att få se Guds rike, som är i himlen. (Johannes 3:3; Matteus 4:17) Hänvisningen gäller därför dem som kommer att förknippas med Jesus som himmelska härskare i hans Faders sedan länge utlovade rike. I varje kungarike eller regering finns

det härskare och undersåtar. Jesus och hans sanna lärjungar i denna tidsålder kommer att vara härskarna i Guds rike. Dessa kommer då att födas på nytt. Jesus var den förste som fick uppleva denna stora förändring av livet från människa till ande. Hans lärjungar, hans sanna kyrka, får uppleva denna nya födelse i den "första uppståndelsen" i slutet av tidsåldern. (Uppenbarelsboken 20:5,6) Då kommer Guds löften om återställt liv, det vill säga återställt mänskligt liv, att strömma ut från himlen till alla jordens familjer. Johannes 3:14-17; Uppenbarelsboken 21:2-5